

Prasība, kas celta 2016. gada 9. novembrī – Īrija/Komisija

(Lieta T-778/16)

(2017/C 038/48)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Īrija (pārstāvji – E. Creedon, K. Duggan un A. Joyce, pārstāvji, P. Baker, QC, S. Kingston, C. Donnelly, B. Doherty un A. Goodman, barristers, P. Gallagher, D. McDonald un M. Collins, SC)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2016. gada 30. augusta lēmumu C(2016) 5605 *final*, kas adresēts Īrijai, par valsts atbalstu SA.38373 (2014/C), ko Īrija ir sniegusi Apple;
- piespriest Komisijai atlīdzināt Īrijas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza deviņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija, nepareizi saprazdama Īrijas tiesības un atbilstošos faktus, esot pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā.
 - Lēmumā esot kļūdaini apgalvots, ka divos atzinumos, ko 1991. un 2007. gadā sniegusi *Irish Revenue Commissioners* [Īrijas Nodokļu iestāde], “ir atteikusies” no nodokļu ieņēmumiem, ko Īrija citādi būtu tiesīga iekasēt no *Apple Sales International* (ASI) un *Apple Operations Europe* (AOE) filiālēm Īrijā. Atzinumi atbilda Īrijas tiesībām. Parastie nodokļu noteikumi, kas ir piemērojami nerezidentu sabiedrību filiālēm Īrijā, ir iekļauti *Taxes Consolidation Act 1997* [1997. gada Nodokļu konsolidēšanas likuma] 25. pantā. Atzinumos ir tikai tikuši piemēroti 25. panta noteikumi, kuros atbilstoši teritorialitātes principam ir paredzēts aplikt ar nodokli tikai peļņu, kas ir piedēvējama filiālei, nevis sabiedrības peļņu, kas gūta ārpus Īrijas. Lēmumā tāpat esot nepareizi raksturotas ASI un AOE filiāļu Īrijā darbība un pilnvaras. Šīs filiāles esot veikušas ikdienas funkcijas, bet visi nozīmīgie lēmumi ASI un AOE ietvaros esot tikuši pieņemti ASV, un no šiem lēmumiem izrietošā peļņa neesot bijusi piedēvējama ASI un AOE filiālēm Īrijā. Tas, ka Komisija uzskata, ka *Apple* intelektuālā īpašuma licences pieder to ASI un AOE filiālēm Īrijā, neesot saderīgs ar Īrijas tiesībām, un turklāt neesot saderīgs ar principiem, uz kuriem tā atsaucas kā uz piemērojamiem; tas pats attiecas arī uz tās atteikumu ņemt vērā *Apple Inc* darbību.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamas kļūdas valsts atbalsta vērtējumā.
 - Komisijas apgalvojums, ka ASI un AOE tika piešķirta “priekšrocība”, ir kļūdainis. Atzinumu pamatā neesot bijusi “parastā” nodokļu uzlikšana, jo ASI un AOE neesot maksājuši mazāk nodokļu, nekā tas bijis jādara atbilstoši 25. pantam. Tāpat arī Komisija esot kļūdaini apgalvojusi, ka atzinumi esot bijuši selektīvi. Komisijas atsauces sistēmā kļūdaini neesot ticis ņemts vērā rezidentu un nerezidentu sabiedrību nodalījums. Komisijas cenšoties pārrakstīt Īrijas sabiedrību nodokļu noteikumus tā, lai attiecībā uz atzinumiem *Revenue Commissioners* būtu jāpiemēro Komisijas versija par nesaistītu uzņēmumu darījuma principu (“NUDP”). Šis princips neesot daļa no Savienības tiesībām vai atbilstošajām Īrijas tiesībām saistībā ar filiāles peļņas piedēvēšanu, un Komisijas apgalvojums neesot saderīgs ar dalībvalsts suverenitāti tiešo nodokļu jomā.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka tas, ka Komisija ir piemērojusi NUDP, neesot saderīgi un esot acīmredzami kļūdaini.
 - Pat ja NUDP no juridiska viedokļa būtu bijusi nozīme (kam Īrija nepiekrīt), Komisija neesot to vienveidīgi piemērojusi vai izvērtējusi kopējo *Apple* grupas situāciju.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Komisijas pakārtotā argumentācija ir kļūdaina.
 - Komisija esot kļūdaini noraidījusi eksperta atzinumu, ko iesniegusi Īrija un atbilstoši kuram, pat ja NUDP būtu piemērojams (kam Īrija nepiekrīt), nodokļu piemērošana ASI un AOE esot bijusi atbilstoša šim principam.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Komisijas alternatīvā argumentācija ir kļūdaina.
 - Komisija esot kļūdaini apgalvojusi, ka NUDP ir paredzēts Īrijas tiesībās, ka 25. pants tika piemērots nesaskanīgi un ka 25. pantā esot piešķirta nepieļaujama rīcības brīvība. 25. pantā šāda rīcības brīvība *Revenue Commissioners* neesot piešķirta.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi būtiskas procesuālas prasības.
 - Komisija izmeklēšanas laikā neesot pienācīgi izskaidrojusi savu valsts atbalsta teoriju, un Lēmumā esot iekļauti fakti konstatējumi, ko Īrijai nav bijusi iespēja komentēt. Komisijas neesot ievērojusi labas pārvaldības principu, jo neesot rīkojusies objektīvi un atbilstoši pienācīgas rūpības principam.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir pārkāpusi tiesiskās noteiktības un tiesiskās pašlāvības principus.
 - Komisija esot pārkāpusi tiesiskās noteiktības un tiesiskās pašlāvības principus, jo atsaucās uz it ka Savienības tiesību normām, kas iepriekš vispār netika identificētas. Tās esot jaunas un to tvērums un sekas esot pilnībā nesekaidras. Komisija atsauca uz ESAO 2010. gada dokumentiem, bet (pat ja tie būtu saistoši), tos nebija iespējams paredzēt 1991. vai 2007. gadā.
8. Ar astoto pamatu tiek apgalvots, ka Komisijas kompetencē nav pieņemt lēmumu, un ka tā ir pārkāpusi LES 4. un 5. pantu, kā arī dalībvalstu nodokļu autonomijas principu.
 - Atbilstoši noteikumiem valsts atbalsta jomā Komisija atbilstoši savai kompetencei nevarot vienpusēji aizstāt pašas dalībvalsts viedokli ar savu viedokli par dalībvalsts jurisdikcijas nodokļu jomā ģeogrāfisko tvērumu un apmēru. Noteikumu valsts atbalsta jomā mērķis esot novērst valsts intervenci, ar ko piešķir selektīvu priekšrocību. Noteikumi valsts atbalsta jomā pēc savas būtības nevarot novērst atšķirības nodokļu sistēmās globālā līmenī.
9. Ar devīto pamatu tiek apgalvots, ka Komisija ir acīmredzami pārkāpusi LESD 296. pantu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunktu.
 - Komisija esot acīmredzami pārkāpusi savu pienākumu norādīt skaidru un viennozīmīgu pamatojumu savā Lēmumā, vienlaikus pamatojoties uz būtiski atšķirīgiem no faktu viedokļa scenārijiem, nonākot ar sevi pretrunās saistībā ar tās tiesību normas avotu, ko Īrija it kā esot pārkāpusi, un apgalvojot, ka Īrija ir piešķirusi atbalstu attiecībā uz peļņu, kas ir apliekama ar nodokli citās jurisdikcijās.

Prasība, kas celta 2016. gada 29. novembrī – QC/Eiropadome

(Lieta T-834/16)

(2017/C 038/49)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: QC (*Isola di Lesbo*, Grieķija) (pārstāvis – H. Ladis, advokāts)

Atbildētāja: Eiropadome

Prasītāja prasījumi:

— atcelt 2016. gada 18. marta “ES un Turcijas paziņojumu”, kas tajā pašā dienā publicēts paziņojumā presei Nr. 144/16;